

Arrest

nr. 44 868 van 16 juni 2010
in de zaak RvV 52 344 / II

In zake: **[REDACTED]**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het College van burgemeester en
schepenen.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat **[REDACTED]** die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van "de beslissing ongedateerd, van de Dienst Vreemdelingenzaken te Antwerpen (zogenoemd Centraal Loket) met name het weigeren van het nemen van een beslissing in het kader van een aanvraag vestiging van verzoeker."

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DE LIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat R. KNOPS, die loco advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker legde op 27 oktober 2009, samen met zijn Nederlandse partner, een verklaring van wettelijke samenwoning af.

1.2. Op 27 oktober 2009 vulde verzoeker een "inlichtingenblad" in en verzond dit document aan verweerder, die het op 2 november 2009 registreerde.

1.3. Op 12 april 2010 deelde verweerder aan de partner van verzoeker mee dat verzoeker werd uitgenodigd om zich op 2 augustus 2010 aan te melden, werd aangekondigd dat een woonstcontrole

zou doorgevoerd worden en werd toegelicht welke overtuigingsstukken verzoeker diende mee te brengen.

1.4. Verzoeker stelt dat hij een aanvraag wenst in te dienen om in het bezit gesteld te worden van een verblijfskaart van een familieid van een burger van de Unie (hierna: F-kaart) en dat het niet in ontvangst nemen of het dermate bemoeilijken van het indienen van deze aanvraag moet gelijkgesteld worden met een weigering. Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verweerder om verzoeker te veroordelen tot de kosten van het geding.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt in een exceptie op dat *"de bestreden beslissing geen aanvechtbare beslissing is daar er gewoonweg geen sprake is van een beslissing, noch van een hangende procedure waarin een beslissing zou moeten worden genomen."* Hij licht toe dat wanneer verzoeker op de gemaakte afspraak zijn documenten indient *"en daadwerkelijk een aanvraag gezinshereniging formuleert"* en met betrekking tot deze aanvraag een beslissing genomen wordt, het verzoeker uiteraard vrij staat tegen deze beslissing een annulatieberoep in te dienen. Hij betoogt verder dat verzoeker *"een afspraak (heeft) op 2 augustus (2010) voor het indienen van zijn aanvraag"* en verzoeker derhalve niet aantoont een belang te hebben bij de vernietiging van de *"beweerde beslissing"*.

2.2. De Raad merkt op dat artikel 52, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) luidt als volgt:

"Het familieid dat zelf geen burger van de Unie is, dat zijn bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewijst overeenkomstig artikel 44, kan bij het gemeentebestuur een verblijfskaart aanvragen door middel van de bijlage 19ter"

Uit de door de partijen aan de Raad voorgelegde stukken blijkt niet dat verzoeker zich bij het stadsbestuur heeft aangemeld om een verblijfskaart aan te vragen *"door middel van de bijlage 19ter"*. Verzoeker toont slechts aan via de website van de stad Antwerpen *"een dossier voor een eerste inschrijving in België"* opgestart te hebben. Er blijkt derhalve geenszins dat verzoeker zich reeds heeft aangemeld bij de vreemdelingendienst van de stad Antwerpen om conform artikel 52, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 een aanvraag tot afgifte van een F-kaart in te dienen.

Nu verzoeker niet aantoont dat hij rechtsgeldig een *"aanvraag tot vestiging"* – waarmee hij doelt op een aanvraag om een verblijfsrecht te verkrijgen als partner van een burger van de Unie – heeft ingediend, kan ook niet worden vastgesteld dat een dergelijke aanvraag (impliciet) zou geweigerd zijn. Verweerder kan derhalve gevolgd worden in zijn stelling dat, in de mate dat verzoeker stelt de vernietiging van *"het weigeren van het nemen van een beslissing in het kader van een aanvraag vestiging"* na te streven, het beroep geen voorwerp heeft.

In de mate dat verzoeker te kennen geeft dat het hem onmogelijk gemaakt wordt om een verblijfsaanvraag in te dienen en dat *"hij onmiddellijk in het bezit wenst te worden gesteld van een voorlopig verblijfsdocument dan wel een bewijs dat hij de aanvraag heeft ingediend"* moet erop worden gewezen dat uit geen enkel stuk blijkt dat verweerder verzoeker verhindert heeft om een F-kaart aan te vragen. Er dient daarentegen te worden opgemerkt dat verweerder verzoeker heeft uitgenodigd om zich op 2 augustus 2010 aan te melden, zodat verzoeker niet kan voorhouden dat het indienen van een aanvraag om een F-kaart te verkrijgen wordt bemoeilijkt of onmogelijk wordt gemaakt. Verzoeker geeft te kennen zijn aanvraag sneller te willen indienen, doch maakt niet aannemelijk dat hij verweerder, nadat deze hem meedeelde dat hij zich op 2 augustus 2010 kon aanmelden, verzocht om de afspraak op kortere termijn vast te leggen en dat verweerder dit weigerde. Daarenboven moet worden geduïd dat uit het feit dat verweerder voorziet in een systeem waarbij vreemdelingen hun aanwezigheid op het grondgebied via een e-mailbericht kunnen kenbaar maken en waarbij een vreemdeling de mogelijkheid geboden wordt een afspraak te maken met een ambtenaar van het stadsbestuur op zich niet toelaat te besluiten

dat deze vreemdeling zich niet, zonder afspraak, bij het stadsbestuur kan aanmelden teneinde een aanvraag tot afgifte van een F-kaart in te dienen. Er wordt dan ook niet aangetoond dat verweerder verzoeker verhinderde een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen of weigerde een voorlopig verblijfsdocument dan wel een bewijs dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend af te leveren.

De Raad dient derhalve vast te stellen dat verzoeker niet aantoonbaar dat enige bij de Raad aanvechtbare beslissing genomen werd.

De exceptie van verweerder is in de aangegeven mate gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend en tien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK

